830/09

Den 2. november 2009 blev i sag nr. 75.593:

xxxx xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xx xxxxxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets méngradsfastsættelse i forbindelse med et færdselsuheld den 4/12 2002, hvorved hun pådrog sig en piskesmældslæsion samt slag på højre lår, knæ og læg.

Af skadestueepikrise af 4/12 2002 fremgår bl.a.:

"Aktivitet: fører af personbil, + sele, påkørt bagfra af personbil
Hændelse: slået højre lår og knæ og højre læg

D A S708 Overfladiske læsioner af hofte og lår, andre
D B S808 Overfladiske læsioner af underben, andre
X B 50 Anden behandling

Røntgen: højre tibia
…
Obj: er hun klar, orienteret, pæne farver og nat. vejrtrækning.
Der er let ømhed af hø. lår, ingen ømhed af femur. Der er hævelse og misfarvning over hø. crus distalt på midten, og der er ømhed ved palp. Kan løfte benet fra underlaget. Let ømhed i hø. læg.
Normale neurovaske forhold distalt for. Ingen ømhed af ankel. PN/jh

Rtg: i.a.

Behandling: ingen."

Af speciallægeerklæring udfærdiget af speciallæge i neurokirurgi F.G. af 6/5 2004 fremgår bl.a.:

"37-årig tidligere rask dagplejemor, der 04.12.02 var fører af personbil, der blev påkørt bagfra af anden personbil. Siden tendens til hovedpine, nakkesmerter og lændesmerter. Hun slap i øvrigt fra påkørslen uden andre skader. Behandlet langvarigt med fysioterapi. Har nu periodiske gener i form af jag af hovedpine, nakkesmerter og lændesmerter. Der er ingen cerebrale symptomer. Ingen tegn til medullær eller radikulær påvirkning. Klarer arbejdet som dagplejemor i samme omfang som tidligere, men har haft en del spredte sygedage.
Objektivt findes ømhed af nakkemuskulaturen, ellers normale forhold.
Det konkluderes, at skadelidte har pådraget sig en forstuvning af nakken. Sygdommen har været stationær fra ca. 3 måneder efter tilskadekomsten. Der er tale om lette mén."

Af epikrise fra rygcenter af 31/7 2006 fremgår bl.a.:

"Aktionsdiagnose : DM545, Lændesmerter
Svar på MR-Skanning af columna lumbalis og sacroiliacaled foretaget på sygehus F., S. 08.06.06. MR-skanning af columna lumbalis viser normalt udseende hvirvelcorpora og intervertebralrum. Der ses let reduceret vandindhold i 4. og 5. lumbaldiscus. Ingen protrusioner eller prolapser. Normale pladsforhold i spinalkanalerne. MR-konklusion: normale degenerative forandringer.
MR-skanning af sacroiliacaled viser symmetrisk udseende sacroiliacaled med bevarede ledspalter på begge sider og ingen patologisk signalforandring i relation til sacroiliacaleddene.
MR-konklusion: normale forhold."

Selskabet anerkendte skaden som dækningsberettigende og udbetalte i første omgang erstatning svarende til en méngrad på 10 %. Klageren henvendte sig på ny i 2005 med henblik på genoptagelse grundet forværring, hvorefter selskabet efter indhentelse af speciallægeerklæring vurderede, at méngraden skulle fastsættes til 15 % og udbetalte erstatning svarende hertil.

Klageren fandt imidlertid fortsat, at den fastsatte méngrad var for lav, idet hun påpegede, at der udover nakkegenerne var forværrede bækkensmerter. Hun har i den forbindelse henvist til et andet selskab, der efter revurdering er kommet frem til en méngrad på 25 %.

Herefter tilbød selskabet klageren, at sagen blev vurderet i Arbejdsskadestyrelsen, som herefter i erklæring af 16/1 2008 vurderede méngraden til 5 %. I styrelsens begrundelse for vurderingen fremgår bl.a.:

"Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:

- oplysninger fra L.N.Q. selv
- speciallægeerklæring af 6. maj 2004 fra F.G.
- speciallægeerklæring af 15. januar 2007 fra K.T.

- journaloplysninger fra R. Rygcenter
- skadestuejournal

Vi har lagt vægt på de lægelige oplysninger i sagen og vi vurderer fortsat det varige mén som tidligere til skønsmæssigt 5 procent i henhold til nedenstående punkt i méntabellen.

Efter tabellens punkt 2.1.1.2 vurderes hyppige, svære nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, til 5 procent.

L.N.Q. havde efter skaden periodiske nakke og lændegener og vi vurderede det samlede men til 5 procent.

Det er vores vurdering, at den senere indtrådte forværring ikke kan tilskrives skaden. Vi har herved navnlig lagt vægt på, at der ikke har været noget traume mod bækkenet i forbindelse med ulykken. Vi vurderer derfor ikke at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og de nuværende gener som navnlig forværredes i 2005 ca. 3 år efter skaden.

Vi vurderer fortsat følgerne efter skaden 4. december 2002 til 5 procent."

Klageren anmodede telefonisk styrelsen om en revurdering den 22/1 2008. Arbejdsskadestyrelsen har herefter i revurdering af 1/9 2008 bl.a. anført:

"Du anmodede telefonisk den 22. januar 2008 om en genvurdering af méngraden, idet du anførte at det af samtlige lægelige oplysninger fremgår at hendes bækkengener er en følge af ulykken den 4. december 2002.

Vi har noteret os dine bemærkninger til vores udtalelse, men vi finder ikke, at det ændrer vores vurdering af sagen.

Vi har desuden indhentet oplysninger fra egen læge for perioden efter ulykken for at belyse eventuelle bækkengener, og vi har atter forelagt sagen for vores ortopædkirurgiske lægekonsulent.

Vi har lagt vægt på, at der første gang specifikt nævnes bækkengener er i november 2005 hvor der er symptomer i højre bækkenled. Der er ingen oplysninger om bækkengener i perioden mellem ulykken og de journaloptegnelser egen læge har fremsendt. Der er ingen brodannende symptomer og vi vurderer fortsat, at der ikke er årsagssammenhæng mellem bækkengenerne og ulykken i december 2002."

På baggrund af styrelsens vurdering har selskabet i skrivelse af 30/9 2008 meddelt klageren, at man var enig med Arbejdsskadestyrelsen i, at der ikke var årsagssammenhæng mellem generne i klagerens bækken og ulykkestilfældet i 2002.

Over for nævnet har klageren indbragt klage den 4/2 2009 og krævet, at selskabet anerkender, at nakke og bækken er 2 forskellige ting med deraf følgende 2 forskellige erstatninger.

Til støtte for sin påstand har hun anført:

> "4. dec. 2002 påkørt af anden bil bagfra. Pådrog lænde-/bækkensmerter og piskesmæld. Ved behandling hos fys. og kiropraktor og R. Rygcenter, har smerterne kunne holdes lidt nede. Spiser dagligt smertestillende. Sagde arbejde op i 2006 pga. for mange smerter. Forsikringsselskabet læser kun papir fra egen læge, da det ikke er her behandling foregår mener de ikke at kunne læse at smerterne stammer fra ulykken."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 24/2 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Ulykkesforsikringen dækker de direkte følger af ulykkestilfælde og de 15% er givet for de direkte følger af skaden. Følgerne er beskrevet i det lægelige materiale der er indhentet i sagen.
>
> Vi fastholder, at der ikke er årsagssammenhæng mellem bækkengenerne og skaden fra den 4. december 2002.
>
> Vi har lagt vægt på, at der først beskrives noget om bækkengener i november 2005, altså næsten 3 år efter ulykkestilfældet. Der er derfor ikke grundlag for at vurdere, at generne i bækkenet skyldes det anmeldte ulykkestilfældet fra december 2002."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen - herunder Arbejdsskadestyrelsens vurdering og alt øvrigt lægeligt materiale - finder nævnet at måtte give selskabet medhold i, at det ikke ud fra det lægelige materiale findes sandsynliggjort, at klagerens bækkengener hidrører fra ulykken den 4/12 2002. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann